

Краснопьоров Петро Вікторович
*аспірант кафедри економіки та права
Харківського гуманітарного університету
«Народна Українська Академія»*

ДЕРЖАВНІ ЗАХОДИ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАБІЛЬНОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ В ІНДОНЕЗІЇ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19

Перший підтверджений випадок COVID -19 у Індонезії був зареєстрований 2 березня 2020 року, що є відносно пізнім для регіону Південно-Східної Азії – пізніше ніж у Тайланді, Філіппінах, Сінгапурі, Камбоджі, В'єтнамі та Малайзії. До 9 квітня інфекція розповсюдилась на усі 34 провінції країни, та щоденна кількість нових захворювань досягла рекордної кількості 30 січня 2021 року. На 8 березня 2021 року було офіційно заявлено про 1 386 556 випадки захворювання та 37 547 смерті від COVID -19 в Індонезії [1].

Пандемія спровокувала самий серйозний за багато десятиліть глобальний економічний спад. У 2020 р. темпи економічного зростання у Східній Азії і Тихоокеанському регіоні впали у 2020 р. до 0,5% і виявились самими низькими з 1967 р.

До оголошення пандемії коронавірусу прогнози експертів та уряду Індонезії щодо зростання ВВП країни у 2020 р. були досить оптимістичними (5,1-5,5%). Проте, за підсумками 2020 р. ВВП Індонезії скоротився на 2,1% [2].

Таблиця 1

Темпи зростання ВВП Індонезії у період 2016–2021 рр.

РІК	2016 р.	2017 р.	2018 р.	2019 р.	2020 р.	2021 р.
Темпи зростання/падіння ВВП)	5,0%	5,1%	5,2%	5,0%	-2,1%	3,7%

Джерело: [3]

Як і в більшості країн світу, на тлі пандемії COVID-19 в Індонезії було оголошено карантин, який передбачав соціальне дистанціювання громадян. Одним з антикризових заходів стало переведення всіх організацій та бізнес-структур, за винятком що забезпечують життєздатність держави і суспільства, на віддалений режим роботи. Але ці процеси ніхто особливо не контролював, штрафів за порушення обмежень не запроваджувалося, рух транспорту де-факто також не обмежувався [4].

За даними Центрального статистичного агентства Індонезії (BPS), станом на серпень 2020 р. в результаті пандемії COVID-19 2,67 млн індонезійців втратили роботу, а рівень відкритого безробіття зріс з 5,2% у 2019 р. до 7,1% до кінця 2020 р.

З метою фінансування економіки в період боротьби з пандемією COVID-19 та її наслідками, а також покриття зростаючого дефіциту бюджету 6 квітня 2020 р. уряд випустив боргові цінні папери – «пандемічні облигації» на загальну суму 449 трлн. індонез. рупій (28,7 млрд дол. США) з найтривалішим в історії випуску боргових цінних паперів в Індонезії терміном – на 50 років [5, с. 99].

Урядом Індонезії були вжити заходи державного регулювання та державної підтримки економіки та соціальної сфери за наступними напрямками:

– Контроль за в'їздом іноземців: заборону на в'їзд мандрівників із провінції Хубей було введено на початку лютого 2020 року, пізніше її поширили на всіх відвідувачів з Китаю. Починаючи з 8 березня, обмеження на подорожі було розширено, щоб охопити окремі регіони Кореї, Італії та Ірану, а згодом і всі інші країни. Уповноважені особи, які прибувають до Індонезії, потенційно підлягають 14-денному карантину;

– Широкомасштабні соціальні обмеження (Pembatasan Sosial Berskala Besar, скорочено PSBB): вони включають: закриття громадських місць (таких як школи, офіси, релігійні та культурні споруди), обмеження громадського транспорту, обмеження внутрішніх поїздок і заборону щорічної релігійної ходи після ісламського свята Рамадан. Частковий локдаун був введений у великих містах в середині квітня і тривав до початку червня;

– Період адаптації після «соціальних обмежень» PSBB. У Джакарті перший етап із відкриттям торгівлі та ресторанів розпочався 5 червня. Цей «новий нормальний» підхід (пізніше перейменований на «адаптацію до нових звичок»), заснований на носінні масок, дотриманні фізичної дистанції, регулярному митті рук і уникненні торкання очей, носа та рота, спочатку мав припинитися 2 липня 2020 року. З обмеженим прогресом у стримуванні поширення інфекції перехідну фазу було продовжено, і в середині вересня 2020 р. в Джакарті знову ввели PSBB і продовжили до 22 листопада 2020 р. Нові обмеження громадської активності (РРKM) були введені в січні 2021 року у відповідь на появу нового штаму COVID-19. Нові заходи були запроваджені лише в регіонах, які відповідають одному з чотирьох критеріїв: рівень смертності, що перевищує середній показник по країні, рівень одужання, який становить менше 82%, кількість активних випадків COVID-19 перевищує середній показник по країні на 14%, і рівень заповнюваності лікарняних ліжок вище 70%;

– Тестування: тестування на полімеразну ланцюгову реакцію (ПЛР-тест) безкоштовне для пацієнтів із симптомами в державних лікарнях. В Індонезії виникли довгі черги очікування через обмежені людські ресурси та відсутність ПЛР-реагентів, наборів для екстракції, середовищ для транспортування вірусів і допоміжних матеріалів. Кількість проведених тестів на мільйон населення була найменшою серед країн G20. GeNose, система виявлення COVID-19 за допомогою методу зразків дихання, створена університетом Гаджа Мада, отримала дозвіл на розповсюдження від Міністерства охорони здоров'я Індонезії 24 грудня 2020 року;

– Відстеження: у березні 2020 року Міністерство зв'язку та інформації Індонезії запустило PeduliLindungi, мобільний додаток для відстеження підтверджених або підозрюваних випадків COVID-19, але використання цього додатку виявилось обмеженим. Основними перешкодами є економічні проблеми, низька довіра та побоювання стигматизації;

– Лікування: додаткові фінансові ресурси, включно з податковими пільгами, були виділені на закупівлю медичного

обладнання, такого як тест-системи та апарати штучної вентиляції легенів, стимулювання медичних працівників та премії соціального страхування. Існуючі медичні установи були адаптовані у відповідь на пандемію. У Джакарті для пацієнтів із COVID-19 було виділено 4 053 ізольованих ліжок та 528 ліжок у відділеннях інтенсивної терапії (ВІТ) у 67 госпіталях, а також побудовано найбільшу тимчасову лікарню місткістю до 2 000 пацієнтів. У середині вересня рівень зайнятості ліжок у відділеннях інтенсивної терапії становив 83% та 77% на ізольованих ліжках. Наприкінці 2020 року Міністерство охорони здоров'я оголосило про плани збільшити пропускну спроможність лікувальних кабінетів на 30% і додати нові стаціонари на 7 901 нових медпрацівників і 740 нових ліжок у відділеннях інтенсивної терапії;

– Вакцинація: Уряд прийняв дорожню карту відповідно до стандартів ВООЗ та Індонезійської технічної консультативної групи з імунізації (ITAGI), яка визначає медичних працівників, поліцію, збройні сили та державних службовців як пріоритетні групи. Очікується, що Індонезія отримає вигоду від Азіатсько-Тихоокеанського механізму доступу до вакцин (APVAX) Азіатського банку розвитку, який забезпечить підтримку закупівлі та транспортування вакцин, а також інвестиції в системи розподілу, такі як холодильні ланцюги зберігання та переробні потужності. Індонезія забезпечила понад 600 мільйонів доз від декількох виробників вакцин. 11 січня 2020 року Агентство з моніторингу харчових продуктів і ліків (BPOM) видало екстрений дозвіл на використання вакцини CoronaVac від Sinovac Biotech після того, як проміжні результати її останніх випробувань показали ефективність у 65%. Це зробило Індонезію першою країною за межами Китаю, яка схвалила цю вакцину. Програма безкоштовної вакцинації спрямована на охоплення 181,5 мільйона громадян (2/3 населення країни) для досягнення колективного імунітету. Розповсюдження почалося 13 січня 2021 року, коли президент Індонезії отримав першу дозу вакцини [6].

Відновлення після рецесії 2020 року буде поступовим і залежатиме від розвитку ситуації в галузі охорони здоров'я.

Це викликає необхідність збереження державної підтримки вразливих домогосподарств і підприємств. Рівень інфляції є низьким, і монетарна політика повинна залишатися адаптивною.

Досвід Індонезії у заходах державного регулювання в галузі економіки та охорони здоров'я уявляє собою науковий та практичний інтерес, та може бути застосований у багатьох країнах світу, в тому числі і в Україні.

Література:

1. Indonesia is confronting the most severe challenges since the 1997 crisis. URL: <https://www.oecd-ilibrary.org/sites/5b8db79c-en/index.html?itemId=/content/component/5b8db79c-en>

2. Indonesia GDP – Gross Domestic Product. URL: <https://countryeconomy.com/gdp/indonesia>

3. Indonesia GDP – Gross Domestic Product. URL: <https://countryeconomy.com/gdp/indonesia>

4. Индонезия в эпоху COVID-19. Массаж и бальзам – панацея от всех недугов? Журнал ПЛАС. – 10. URL: <https://plusworld.ru/koronavirus/indoneziya-v-epohu-covid-19-massazh-i-balzam-panatseya-ot-vseh-nedugov/>

5. В.А. Мельянцева, И.С. Адрова. «Основные факторы экономического роста Индонезии – четвертой экономики Азии» *Вестник Института экономики Российской академии наук*. 2021. № 1. С. 86–106.

6. Indonesia's strategy to contain the spread of the COVID-19 virus. URL: <https://www.oecd-ilibrary.org/sites/5b8db79c-en/index.html?itemId=/content/component/5b8db79c-en>